

zone 2 source

GROUP EXHIBITION

art
nature
technology
AVILIONS

July 26 – September 20, 2020

EXPLODED VIEW

met

Birthe Leemeijer

Jacqueline Heerema

KCCM

Jasper Coppes

Pavèl van Houten

De Onkruidenier

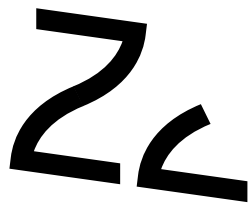
Eline Kersten

Wouter Osterholt

Barbara Neves Alves

Amstelpark,
Amsterdam

het Glazen Huis + Orangerie
+ various locations in the park

July 26 – September 20, 2020

OPENING

July 26, 2020 • 15–18 pm

het Glazen Huis + Orangerie
+ various locations in the park

MET/WITH

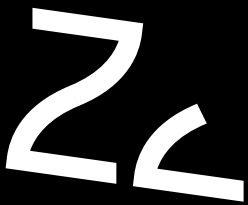
Krijn Christiaansen en Cathelijne Montens (KCCM), Barbara Neves Alves, Jacqueline Heerema, Jasper Coppes, Pavèl van Houten, Eline Kersten, Birthe Leemeijer, Wouter Osterholt en De Onkruidenier (Ronald Boer en Jonmar van Vlijmen)

FINISSAGE WEEKEND

September 19 + 20, 2020

check programma: zone2source.net

EXPLODED VIEW

Zone2Source wordt ondersteund door

stimuleringsfonds
creatieve industrie en Gemeente
Amsterdam

Exploded View wordt mogelijk gemaakt door

Expeditie Amstelpark wordt ondersteund door

Gemeente
Amsterdam

De tentoonstelling *Exploded View* toont de resultaten van een jaar lang onderzoek van 9 kunstenaars en (landschaps-) ontwerpers naar het Amstelpark. *Exploded View* startte als een serie van bijeenkomsten en expedities waarin de kunstenaars ecologen, geologen, parkmanagers, tuinmannen, beleidsmakers, en parkgebruikers ontmoetten met het doel nieuwe perspectieven en visies op het park binnen een hedendaagse stedelijke context te ontwikkelen. Naast gezamenlijke ontmoetingen onderzochten de kunstenaars hun specifieke interesse vanuit de vraag wat een park in onze tijd zou kunnen zijn.

Het *Exploded View* onderzoeksprogramma in 2018-2019 was een uitwisseling tussen het Amstelpark in Amsterdam met het Parco Regionale dell'Appia Antica in Rome en kwam tot stand in samenwerking met het Interfacultair Onderzoeksinstituut CLUE+ (Cultural Landscapes and Urban Environment) van de Vrije Universiteit Amsterdam.

Het onderzoek naar het Amstelpark resulteerde in kunstwerken, projecten, performances, publicaties en diverse expedities en workshops (als onderdeel van het zomerprogramma *Expeditie Amstelpark*) gepresenteerd in het Glazen Huis, de Orangerie, en allerlei locaties in het Amstelpark, die ons laten reflecteren op verschillende betekenissen en ervaringen van wat een park vandaag de dag kan zijn.

The exhibition *Exploded View* shows the results of a yearlong research of 9 artists and (landscape) designers concerning the Amstelpark. This took place around various expert meetings in which the artists met with ecologists, geologists, gardeners, park managers, policy makers and park users in order to develop new perspectives and visions on the park within a contemporary urban context. Besides joint meetings the artists explored their specific interests in the question what a park can be in our current times.

The *Exploded View* research program 2018-19 was an exchange between the Amstelpark in Amsterdam and the Parco Regionale dell'Appia Antica in Rome and was established in collaboration with the Interfacultair Research Institute CLUE+ (Cultural Landscapes and Urban Environment) of the Free University Amsterdam.

These explorations into the Amstelpark resulted in art works, projects, performances, publications, expeditions and workshops (as part of the summerprogram *Expeditie Amstelpark*) which are presented and realized during an exhibition and public program in het Glazen Huis and various locations outside of the park to reflect on different meanings and experiences of what an urban park can be in our time.

zone2source

22

23

De Onkruidenier

Het onderzoek van de Onkruidenier bevraagd bestaande kaders die vanuit de ontstaansgeschiedenis van een landschap zijn ontstaan om onze relatie met stadsnatuur te definiëren. Voor het ontwerp van het Amstelpark in 1972 als Floriade tentoonstellingsterrein zijn veel verschillende landschapstypen in de vorm van plantsoenen aangebracht die refereren naar een landschap elders. Kunnen we daar ook nieuwe landschappen aan toevoegen?

In de Heemtuin in het Amstelpark heeft de Onkruidenier gezocht naar miniatuurbossen die door menselijk ingrijpen onderontwikkeld zijn gebleven. Talloze stoppjes miniatuurbomen, niet veel groter dan een bosje grassen waarvan sommige al tientallen jaren gemaaid worden, is als confetti in het veld verspreid. Dit project gaat uit van de vraag hoe we deze onderontwikkelde planten, die ontstaan als een bijproduct van menselijk handelen, definiëren en welke relatie we ermee hebben, in een zoektocht naar meer holistische conceptuele vocabulaires om de menselijke natuur-cultuur relaties te articuleren.

De kleine stompe bomen zijn uit het hooiland verwijderd en gered van hun jaarlijkse onthoofding. Door deze ingreep worden De Onkruideniers de verzorgers van een miniatuurbos. Samen met parkbezoekers ontwikkelen ze in een serie expedities verhalen en een vocabulaire voor een nieuw soort landschap dat de relatie tussen mens en natuur beschrijft. In de eerste weken van de tentoonstelling presenteren ze de boomstronkjes in de Orangerie waar ze een oven installeren om te werken aan een serie schalen van keramiek. In de laatste periode van de tentoonstelling worden de boompjes op de schalen teruggeplaatst in de Heemtuin, op de plek waar ze oorspronkelijk gevonden werden. Deze installatie wordt een plek voor nieuwe gedachten, woorden in wording, een zoektocht naar een landschap van speculatieve verhaallijnen over een nieuwe relatie met de natuur.

The research of the Onkruidenier questions existing frameworks derived from the genesis of a landscape in order to define our relationship with urban nature. Looking at the history of the Amstelpark designed as a Floriade horti-culture exhibition in 1972, many different landscape typologies are brought together with reference to existing landscapes elsewhere. Can we add new landscape genres?

The Onkruidenier explored the Heemtuin area in the Amstelpark for miniature forests that have stayed undeveloped as a result of human intervention. In this particular area, numerous stubs of miniature trees, not much bigger than a clump of grasses, of which some are mown down for years, are scattered in the field like confetti. Deriving from the question of how we define these underdeveloped trees—the accidental by product of human intervention—and what relationship we have to them, the work searches for more holistic vocabularies to articulate human-nature relations.

For this new work, the small stubby trees have been removed from the hay meadow which saved them from their annual decapitation. This intervention means that De Onkruidenier has become the caretaker of a miniature forest. In several expeditions they develop together with participants stories and a vocabulary for a new kind of landscape that describes the relation between human and nature.

During the first part of this exhibition they present the tree trunks in the Orangerie where they install an oven to work on a series of ceramic bowls. In the course of the last weeks of the exhibition the miniature trees are placed back in the Heemtuin on the bowls, at the site where they were originally found. This installation becomes a place for new thoughts, words in the making, a search for a landscape of speculative storylines about a new relationship with nature.

Eline Kersten

Eline Kersten verkende voor *Exploded View* zowel het Amstelpark als het Via Appia Park in Rome. In haar project laat zij de verloren vegetatie van het 18e-eeuwse Colosseum in Rome herleven in de Romeinse tuin van het Amstelpark.

Uitgangspunt is de gelijknamige publicatie uit 1855 van botanicus Richard Deakin die 420 soorten flora categoriseerde die in zijn tijd in het Colosseum groeiden, waaronder een aantal zeldzame exemplaren. Op de belangrijkste handelsroute van de Romeinen, de Via Appia, brachten pelgrims uit alle hoeken van de wereld zaden mee van hun lokale vegetatie thuis om deze vervolgens op de eindbestemming van hun pelgrimage, het Colosseum, te verspreiden. Zodoende werd de flora een vegetatieve weergave van een cultureel-religieus fenomeen. Terwijl de begroeiing van het Colosseum moest verdwijnen voor de toenemende aantallen toeristen, was het Amstelpark, ontworpen voor de Floriade, op zijn eigen manier een vegetatieve weergave van de tijdgeest van wat toen mogelijk was op het gebied van tuinbouw.

Voor *Exploded View* laat Eline de verdwenen planten opnieuw verschijnen door ze zichtbaar te maken in een installatie die op 2 locaties te vinden is. In de Romeinse tuin in het Amstelpark worden de namen van de planten door middel van een knipperende lamp in de nacht, wanneer mensen het park verlaten hebben, in morsecode gecommuniceerd aan hun soortgenoten. Bij het Glazen Huis worden de namen op een lange papieren rol die vanaf het plafond op de grond hangt weergegeven om ze van de vergetelheid te redden.

De planten verschijnen als spookverschijningen binnen een botanische tuin, die als internationale horticultuur tentoonstelling herinnert aan geschiedenissen die plaats vonden op een ander moment en tijd.

Eline Kersten explored as part of *Exploded View* the Amstelpark as well as the Via Appia Park in Rome. In her project she revives the lost vegetation of the 18th century Colosseum in Rome in the Roman garden of the Amstelpark.

Starting point is the eponymous publication by botanist Richard Deakin from 1855 which categorizes 420 species of flora that grew in the Colosseum in his time, among which a number of rare species. On the most important trade route of the Romans, the Via Appia, pilgrims from every corner of the world brought seeds from their local vegetation at home to the final destination of their pilgrimage, the Colosseum. The flora became a vegetative representation of a cultural-religious phenomenon. While the vegetation of the Colosseum had to disappear for the increasing amounts of tourists, the Amstelpark, designed for the Floriade was, in its own way, a vegetative representation of the zeitgeist of what was possible in the field of horticulture at its time.

For *Exploded View* Eline restores the lost *Flora of the Colosseum* by making them visible in an installation that occurs in two locations. In the Roman Garden in the Amstelpark the names of the plants are communicated in morse code through a lamp that blinks only at night for their own species, when human visitors have left the park. At het Glazen Huis the plant names are shown in a long paper scroll hanging from the ceiling, in an effort to save them from oblivion.

The plants appear as ghostly apparitions inside of a botanical garden, which as an international exhibition for horticulture reminds of histories that took place in another time and space.

Krijn Christiaansen & Cathelijne Montens (KCCM)

Krijn Christiaansen en Cathelijne Montens, die samenwerken als kunstenaarsduo KCCM, doken in 2015 al eens in de archieven om op uitnodiging van Zone2Source onderzoek te doen naar de geschiedenis van het Amstelpark. Dit leidde tot diverse interventies waarmee het verleden geactiveerd werd in het heden.

In *Floriade Fluisteringen* nemen ze een bijzonder perspectief door deze geschiedenis te vertellen vanuit de herinneringen van de planten in het Amstelpark van de afgelopen 50 jaar. De planten die in en rond het Amstelpark groeien, maken een verbinding tussen verschillende tijdslagen van het park. Veel van de planten zijn speciaal aangeplant voor de Floriade horticulatuur Wereldtentoonstelling van 1972, andere planten zijn er later per ongeluk of opzettelijk bijgekomen.

KCCM ontwikkelt vijf hoorspelen — die via een smartphone te beluisteren zijn — waarin de planten mijmeren over het verleden, de zorgen en lusten van het heden en zich uitspreken over de toekomst. Ze kennen hiermee een stem en een gevoel van historisch bewustzijn toe aan niet alleen mensen maar ook aan andere levende wezens.

In het Glazen Huis wordt een installatie gepresenteerd rond drie van de karakters. De verhaallijnen voor de hoorspelen voor de Taxus, Treurbeuk en Buxus worden tijdens de tentoonstelling geschreven. Aangevuld met een hoorspel voor de Lelie en de Rododendron zullen de werken gedurende twee jaar op vijf specifieke locaties in het park te beluisteren zijn.

Krijn Christiaansen and Cathelijne Montens, who work together as artist duo KCCM, dove into the archives in 2015 to research the history of the Amstelpark at the invitation of Zone2Source. This led to various interventions that activated the past in the present.

In *Floriade whisperings* they take a special perspective by telling this history from the memories of the plants in the Amstelpark of the past 50 years. The plants that grow in and around the Amstelpark connect different time layers of the park. Many of the plants were specially planted for the Floriade Horticulture World Fair of 1972, others were added accidentally or deliberately.

KCCM is developing five radio plays—which can be listened to via a smartphone—in which the plants muse about the past, the concerns and pleasures of the present and speak out about the future. They thus assign a voice and a sense of historical consciousness to not only people but also to other living things.

In the Glass House, an installation is presented around three of the characters. The storylines for the radio plays for the Taxus, Treurbeuk and Buxus will be written during the exhibition. Supplemented with a radio play for the Lily and the Rhododendron, the works will be broadcast at five specific locations in the park during two years.

Calling for Times to Come

Jasper Coppes i.s.m Malu Peeters

Uitgangspunt van Jasper Coppes' onderzoek naar het Amstelpark is of een park een plek kan zijn waar we onze relatie tot natuur kunnen oefenen. Jasper installeert tegenover het Glazen Huis een geluidsinstallatie bij de ingang van de Heemtuin dat nieuwe stemmen introduceert aan de soorten dieren die het Amstelpark bewonen zoals de Groenlandse raaf en de Groenlandse sledehond.

Ooit ontworpen voor de Floriade van 1972 is het Amstelpark nog steeds opgedeeld in secties die nationaliteiten vertegenwoordigen: de Japanse tuin, een Belgische kloostertuin, de Romeinse tuin, een inheemse Nederlandse tuin. In de loop van de tijd zijn zaden afkomstig van het ene landschap ontkiemt in een ander deel van het park. Deze gedachten over kruisbestuiving en wederzijdse invloed van de verschillende nationaliteiten in het park inspireerde Jasper om een nieuwe entiteit te introduceren, met een nationaliteit die nog niet in het parkplan was opgenomen.

Het horen van de roep van de Groenlandse raaf kan ons herinneren aan de kwetsbaarheid van deze vogel in ons eigen land. Ook de Groenlandse sledehond wordt snel een zeldzame soort vanwege het smelten van de poolijskap. Door deze wezens in het park te introduceren, kunnen we ons bewust worden van de aanwezigheid van niet-menselijke entiteiten die een belangrijke rol spelen in het drama van de ecologische ineenstorting van de wereld. Het werk dat alleen uit geluid bestaat is een praktijk in luisteren, naar de opgenomen geluiden en naar de geluiden van het park waarmee ze verweven raken.

Starting point of Jasper Coppes research in the Amstelpark is the question if a park can be a place to rehearse our relation to nature. Jasper creates a sound piece opposite het Glazen Huis in the entrance to the Heemtuin that introduces voices of animals foreign to the Amstelpark species such as the Greenlandic raven and the Greenlandic sled dog.

Once designed for the Floriade of 1972 the Amstelpark is still divided in sections that represent nationalities: the Japanese garden, a Belgian cloister garden, the Roman garden, an indigenous Dutch garden. In the course of time seeds from one country-garden have started to germinate in another section of the park. These thoughts about the cross-fertilisation and mutual influence of the different nations in the park inspired Jasper to introduce a new entity, with a nationality that was not yet included in the park's scheme.

Hearing the call of the Greenlandic raven could remind us of the vulnerability of this bird in our own country. The Greenlandic sled dog as well is rapidly becoming a rare species because of the melting of the polar ice sheet. Introducing these creatures to the park can make us aware of the presence of non-human entities that play an important role in the drama of global ecological collapse.

The work which solely consists of sounds is a practice in listening, to the sounds recorded and to the sounds of the park which they start to melt with.

Parco Pieta

Pavèl van Houten

Voor zijn onderzoek voor *Exploded View* ontmoette Pavèl van Houten zowel in het Amstelpark als in het Parco Via Appia Antica in Rome vrijwilligers, parkwachters en archeologen die zich allen bekommeren om deze parken. Vanuit deze veldverkenning heeft hij een contemplatief video tweeluik gemaakt waarin hij inzoomt op de handen van mensen die het park verzorgen, van het wieden van onkruid tot de restauratie van oude monumenten.

Centraal in dit project staat het beeld van de Pieta, als een moeder die haar laatste zorgplicht vervult. Zowel het Via Appia Park als het Amstelpark hebben een verleden dat de moeite waard is om te bewaren, maar tegelijkertijd ook moeite kost om het 'levend' te houden. Pavèl vraagt zich af: Welke daad is belangrijker: loslaten of vasthouden? Dit videodocument is een ingetogen observatie die de activiteiten van parkverzorgers op de voet volgt en een beeld schetst van een hedendaagse Maria die probeert het park te behouden terwijl het langzaam uit haar handen glijdt.

Voor *Parco Pieta*, ontwikkelde Pavèl in samenwerking met sopraan Charlotte Munnik een muziekstuk, geïnspireerd op *Funeral Canticle* van de componist John Tavener waarvoor hij zelf de tekst schreef.

For his research for *Exploded View* in both the Amstelpark and the Parco Via Appia Antica in Rome, Pavèl met with volunteers, park rangers and archaeologists who all concern themselves with the parks. From these field explorations he has created a contemplative video diptych in which he zooms in on the hands of people who take care of the park; from the extraction of plants to the restoration of ancient monuments.

Central to this project is the image of the Pieta, as a mother who fulfills her last duty of care. Both the Via Appia Park and the Amstelpark have a past history that is worth preserving, but at the same time also costs effort to keep it "alive". The central question Pavèl asks here is: Which act dominates: to let go or to hold on? This video document is a restrained observation that closely follows actions of caretakers and paints a picture of a contemporary Mary who tries to preserve the park while it slowly slips out of her hands.

For *Parco Pieta*, Pavèl developed, in collaboration with soprano Charlotte Munnik, a music piece inspired by *Funeral Canticle* from the composer John Tavener, for which he wrote the text himself.

Wager's experiment

Birthe Leemeijer

Birthe's verkenningen naar het Amstelpark begonnen met het lezen van het boek *Plantenrevolutie* van de Italiaanse bioloog Stefano Mancuso, die in het hoofdstuk 'The sublime art of mimesis' verwijst naar de beroemde botanicus Haberlandt die in 1905 suggereerde dat planten kunnen waarnemen. De epidermale cellen van bladeren zouden volgens Haberlandt net als lenzen convex zijn en beelden kunnen doorsturen naar onderliggende cellagen. Als bewijs toonde Haberlandt een portret van Francis Darwin (zoon van Charles Darwin) geportretteerd door Professor Wager in 1908.

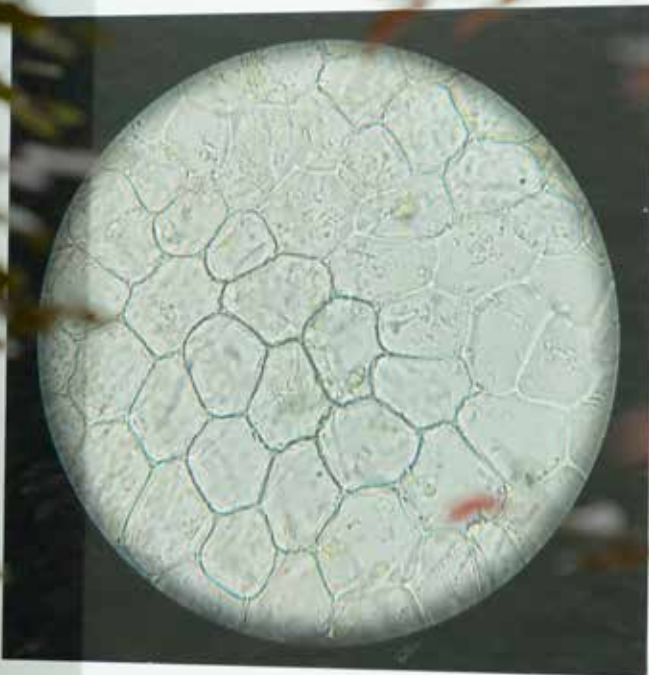
Birthe Leemeijer raakte na het lezen gefascineerd door de gedachte dat de planten in het Amstelpark beelden zouden kunnen genereren. Ze besloot het onderzoek van Wager te herhalen, met behulp van de epidermale cellen van de planten uit het park. Omdat ze geen beschrijving kon vinden van Wagers experiment ging ze te rade bij een aantal biologen. Sommigen vonden het onzin, anderen stelden experimenten voor die ze heeft uitgevoerd, maar zonder resultaat. Vervolgens keerde ze de vraag om: Hoe zou Professor Wager in 1907 de beelden die deze theorie zo overweldigend zouden illustreren kunnen hebben gemaakt?

Uiteindelijk is het haar (denkt ze) gelukt het experiment van Wager te herhalen. In de Orangerie in het Amstelpark wordt haar resultaat samen met het beeld van Wager en een brief aan Professor Mancuso die onbeantwoord bleef getoond. Een reactie op haar brief aan bioloog en schrijver Thijs Goldschmidt wordt later bijgevoegd.

Birthe's exploration of the Amstelpark started with reading the publication *Plant Revolution* by the Italian biologist Stefano Mancuso, who refers in the chapter 'The sublime art of mimesis' to the famous botanist Haberlandt who suggested in 1905 that plants can see. According to Haberlandt the epidermal cells of leaves are convex like lenses and can transmit images to underlying cell layers. As proof, Haberlandt shows a portrait of Francis Darwin (son of Charles Darwin) portrayed by Professor Wager in 1908.

After reading, Birthe Leemeijer became fascinated by the idea that the plants in the Amstelpark could generate images. She decided to repeat Wager's research, using the epidermal cells of the park's plants. Because she could not find a description of *Wager's experiment*, she consulted a number of biologists. Some thought it was nonsense, others suggested experiments which she tried out, but to no avail. Then she turned the question around: How could Professor Wager have created the images that seemed so overwhelmingly to illustrate this theory in 1907?

In the end, she (at least believes) managed to repeat *Wager's experiment*. In the Orangerie in the Amstelpark her result is shown together with the image of Wager and a letter to Professor Mancuso. Now that it appears that Professor Mancuso will not answer her letter, Birthe Leemeijer has approached biologist and writer Thijs Goldschmidt to formulate a response.

Breath of Soil(s)

Jacqueline Heerema

Jacqueline Heerema onderzoekt het fenomeen 'tijd' en beeldvorming over natuur-cultuur en klimaat in het ondergrondse landschap van het Amstelpark. Ze brengt daarbij een gelaagd verhalen landschap aan het licht en toont de bodem als een levend klimaatarchief.

Jacqueline begon voorjaar 2019 met een reconstructie van de wordingsgeschiedenis van Land in Wording (no.18 op de Amstelpark kaart), boorde tijdens de publieke interventie 'Onland' (september 2019) met experts in de bodem van dit moeras tot een diepte van 10 meter en een tijdsdiepte van ca. 6000 jaar en eigende zich deze bodemmaterialen toe. Tijdens deze grondboring werd ze geconfronteerd met een nogal ongemakkelijke gewaarwording, die ze 'Breath of Soil(s)' noemt. Mensen, planten en dieren ademen, maar aarde ademt ook.... Leeft de bodem?

Met haar installatie in het Glazen Huis richt Jacqueline onze aandacht op de kwetsbaarheid van de aarde en onze ecologische wederkerige relatie met de bodem. Ze biedt een ontmoeting met levende bodem en betreft geologen, klimaatwetenschappers en anderen in een serie gesprekken rond dit werk.

Met speciale dank aan Stroom Den Haag, Bert van der Valk (geoloog, Deltares), Tanya Lippmann (klimaatwetenschapper, VU).

Jacqueline Heerema explores the phenomenon of 'time' and the representation of nature-culture and climate in the subsurface landscape of the Amstelpark. As a result, she brings to light a layered storytelling landscape and shows the soil as a living climate archive.

Jacqueline started in spring 2019 with a reconstruction of the genesis of 'Land in wording' (no.18 on the Amstelpark map), drilled during the public intervention 'Onland' (September 2019) with experts in the bottom of this swamp to a depth of 10 meters and a time depth of approx. 6000 years and appropriated these soil materials.

During this soil drilling, Heerema was confronted with a rather uncomfortable sensation, which she calls 'Breath of Soil(s)'. People, plants and animals breathe, but earth also breathes.... Is soil alive? With her installation in het Glazen Huis Jacqueline focuses our attention on the vulnerability of the earth and our ecological reciprocal relationship with soil. She offers an encounter with living soil and involved geologists, climate scientists and others in a series of conversations.

With special thanks to Stroom Den Haag, Bert van der Valk (geologist, Deltares), Tanya Lippmann (climate scientist, VU).

A Fine Line

Barbara Neves Alves

Het onderzoek en de interventies van ontwerpster Barbara Neves Alves, die zich gespecialiseerd heeft in wat ze noemt 'het ontwerp van miscommunicatie als een productief systeem van betekenis, reflecteert op onderhoudsprocessen van het Amstelpark waarmee ze onze relatie met natuur wil onderzoeken. Hiervoor markeerde ze het afgelopen jaar drie gebieden van enkele vierkante meter die onaangetaast zijn gebleven door de tuinmannen.

In het Amstelpark observeert Barbara hoe vanuit het perspectief van onderhoud ideeën over de vormgeving van een landschap gedurende lange perioden tot stand komen. Bij de uitvoering van een ontwerp gedurende zulke lange periodes is het onvermijdelijk dat er misverstanden ontstaan tussen het idee van een ontwerp en de politieke, economische, sociale en culturele transformaties in deze periode.

Barbara richt zich specifiek op de Romeinse tuin in het Amstelpark, waar ze het proces rond onderhoud en conservering en de continue spanning tussen bestrijding en besmetting zichtbaar maakt door middel van interventies en observaties, evenals de representatie van het Amstelpark in bestaande literatuur. Het resulteert in een publicatie getiteld *A Fine Line* met foto documentatie en tekst.

The research and interventions of designer Barbara Neves Alves, who specializes in what she calls 'the design of miscommunication' as a productive system of signification, reflects on processes of maintenance of the Amstelpark. She marked off three areas in the park of a few square meters that were left untouched by the gardeners over a year's time.

In the Amstelpark Barbara observes how from the perspective of maintenance ideas about the design of a landscape are enacted during long periods. In the execution of a design during such long periods it is inevitable that miscommunications occur between the idea of a design and the political, economic, social and cultural transformations in this period.

Barbara focuses specifically on the Roman Garden in the Amstelpark, where she makes the process around maintenance and conservation and the continuous tension between control and contamination visible by means of interventions and observations, as well as the representation of the Amstelpark in existing literature. It results in a publication titled *A Fine Line* with photo documentation and text.

Het onderzoek van Wouter Osterholt ving aan met de observatie dat de opening van de Floriade plaatsvond in hetzelfde jaar als de publicatie Rapport van Rome van de Club van Rome uit 1972 (The Limits to Growth) en dat er maar weinig van dit groeiende wereldwijde milieubewustzijn terug te vinden was in het ontwerp van het park. Als poging om deze gemiste kans recht te zetten wil Wouter het park 'her-ideologiseren' aan de hand van een ecologische rampenoefening waarbij alle bomen in het park gekapt moeten worden.

Vorig jaar zijn er aan de noordkant van het Amstelpark honderden bomen en struiken gerooid voor de uitbreidingswerkzaamheden van de A10 ringweg. In tegenstelling tot de maatschappelijke onrust over de bomenkap in Nederland, bleef het in het Amstelpark opvallend stil. Wouter besloot dit fenomeen verder te onderzoeken door voorbeelden van protesten te verzamelen die de afgelopen jaren in Nederland hebben plaatsgevonden. Videofragmenten van uiteenlopende acties tegen bomenkap die gevonden zijn in diverse media archieven worden in een installatie, gemaakt van takken en protestborden, in het Glazen Huis getoond. Gedurende de tentoonstelling zal dit als bronmateriaal dienen voor geësceneerde situaties die op verschillende plekken in het park zullen plaatsvinden. Door de historische evenementen in het heden te plaatsen, wil Wouter de betrokkenheid van omstanders stimuleren en hen uitdagen in gesprek te gaan over de (natuur)waarde van het Amstelpark en over (de-weghalen) bomenkap op andere plekken in Nederland in het algemeen.

Deze onaangekondigde acties zijn een poging om tot hedendaagse vormen van verzet te inspireren en de betekenis van het Amstelpark opnieuw te definiëren als plek waar de urgentie voor de natuur- en milieuproblematiek inwoelbaar wordt gemaakt. Dit project stelt de vraag: kan een park in de hedendaagse stad een plek voor ecologisch verzet zijn?

The research of Wouter Osterholt started with the observation that, despite the fact that the origin of the Amstelpark occurred in the same year as the publication of the rapport of the Club of Rome of 1972 (The Limits to Growth), there was little sign of this growing environmental consciousness in the design of the Floriade. In an effort to correct this missed opportunity Wouter intends to 're-ideologize' the park through an ecological emergency exercise in which all the trees of the park have to be cut down.

Last year, hundreds of trees and shrubs were cleared on the north side of the Amstelpark for the extension of the A10 ring road. In contrast to the social unrest about tree felling in other places in The Netherlands, the Amstelpark remained remarkably quiet and the felling work could take place without resistance. He decided to investigate this phenomenon further by collecting examples of protests that have taken place in the Netherlands in recent years.

Inside an installation of branches and protests signs video fragments of actions against tree cutting, which are found in various media archives, are shown in het Glazen Huis. During the exhibition, this will serve as source material for staged situations that will take place in various locations in the park. By placing these historic events in the present, Wouter intends to stimulate the engagement of park visitors and challenge them to get involved in conversations about the (natural) value of the Amstelpark and the sense of resistance against tree felling in The Netherlands in general.

These unannounced actions are an attempt to inspire contemporary forms of resistance and redefine the value and significance of the Amstelpark as a place where urgency for nature- and environmental issues are made tangible. This project asks the question: can a park in today's city be a place for green resistance and ecological awareness?

Zone2Source zomerprogramma voor jongeren tot 23 jaar. Samen met kunstenaars presenteren we rond de *Exploded View* tentoonstelling een serie gratis workshops en expedities als onze bijdrage aan het Amsterdamse MidZomerMokum, een initiatief van de gemeente voor Amsterdamse jongeren. Startpunt van de workshops bij het Glazen Huis, Amstelpark. Zie meer informatie op www.zone2source.net/expeditie. Deelname gratis, inschrijven verplicht projects@zone2source.net

2-daagse FILMWORKSHOP met Jasper Coppes en Casper Brink

s' Avonds, als de tuinmannen, gezinnen en tai-chi beoefenaars naar huis zijn, welke niet menselijke parkbewoners ontwakten er dan? En hoe leggen we deze wereld vast? Werk mee aan een korte film van Jasper Coppes over een leeg, nachtelijk Amstelpark.

Maandag, 20 juli + dinsdag, 21 juli
15–23 u (leeftijd: 16–23 jaar)

VERHALEN vertellen als een buxusboom, met Krijn Christiaansen en Cathelijne Montens (KCCM)

Vind je schrijven of toneelspelen leuk en wil je leren hoe je een scenario schrijft? In deze workshop van KCCM ga je een storyboard ontwikkelen en werken aan de verhaallijnen van de niet — menselijke parkbewoners en je inleven in het karakter van de Taxus, Treurbeuk of Buxus.

Woensdag, 29 juli
10–13 u (leeftijd: 8–12 jaar)
14–17 u (leeftijd: 13–17 jaar)

PLANTSOEN SOCIOLOGIE, met de Onkruidenier

Wandel mee door het Amstelpark met de Onkruidenier en ontdek de verborgen verhalen achter de planten uit het park. Leer hoe je met je zintuigen de planten kunt leren (her)kennen en werk in de werkplaats mee aan het productieproces van keramieke schalen voor miniatuur boompjes.

Zondag, 9 augustus
Zondag 30 augustus
14–16:30 u (leeftijd: 18+ jaar)

WHAT WE DON'T SEE, met Barbara Neves Alves en Pedro Manuel

In deze workshop leren kinderen over de kleine dingen die aan de grenzen van ons zicht en gehoor bestaan. We gaan op onderzoek in het gras en tussen de bomen met een vergrootglas en een tekenboek.

Zaterdag, 29 augustus
10:30–12 u (leeftijd: 6-10 jaar)
13:30–15 u (leeftijd: 6-10 jaar)

Drie BREATH OF SOIL(S) middagen met Jacqueline Heerema

TUSSEN BEELD EN TAAL: een oefening in vooruitzien.

Een middag over de bodem van Land in wording, veen en CO2-opslag, klimaatverandering en de noodzaak om een nieuwe (beeld) taal te ontwikkelen, met onder meer klimaatwetenschapper Tanya Lippmann (VU) en het door internationale jongeren geleide collectief RE-PEAT. Locatie; Land in Wording (no 18 op Amstelpark kaart)
Zaterdagmiddag, 29 augustus

Joop Beljon, beeldhouwer, docent, schrijver, inspirator... (1922-2002)

Op 2 september 2002 opende de tentoonstelling 'Stad Zonder Einde' van Joop Beljon en Ellen Vos in het Glazen Huis. Bijna 18 jaar na dato gaat Jacqueline Heerema (oud-student van Joop, afdeling Omgeving KABK, nu zelf exposant in het Glazen Huis) in gesprek met Roeland Beljon, de hoeder van het artistiek erfgoed van zijn vader, gevolgd door een lezing met video.

Zondagmiddag, 30 augustus
het Glazen Huis, 14–16 u

INBETWEENNESS – ONDERGROND/SUBSURFACE

Een middag rondom het verzamelde bodemmateriaal van Land in wording, met een diepte van 10 meter en een tijdsdiepte van ca. 6000 jaar. Wat voegt een geologisch, historisch, artistiek of filosofisch perspectief toe aan veranderende leefomgeving en klimaat? Een workshop Bodemanalyse met klimaatwetenschapper Tanya Lippmann (VU) en geoloog Bert van der Valk (Deltares).

19 september, 15–16.30 u

Zone2Source is een internationaal platform voor kunst, natuur en technologie in drie paviljoens in het Amstelpark, te weten het Glazen Huis (tentoonstellingen en presentaties), de Orangerie (kunstenaars werkplaats en workshops) en het Rietveld Huis (kantoor). Zone2Source nodigt kunstenaars uit om in en buiten het glazen paviljoen projecten te ontwikkelen en presenteren waarin alternatieve ervaringen en praktijken verbeeld worden met betrekking tot onze omgang met natuur. Zoals de naam suggereert gaat Zone2Source over het terugkeren naar de bron om vandaaruit opnieuw te kijken en ervaren en alternatieve relaties tussen mens, natuur en technologie te onderzoeken.

Zone2Source is geïnspireerd op het specifieke karakter van het Amstelpark dat ontworpen werd voor de Floriade van 1972 (een internationale horticuultuur tentoonstelling) waaraan het zijn bijzondere tuinen en paviljoens te danken heeft: het concept van het park als een manier om natuur te organiseren en observeren en de wereldtentoonstelling als een platform voor innovatieve ideeën voor de toekomst van mens en aarde. We staan voor de taak om de relatie tussen natuur en cultuur te herdenken vanuit een nieuwe definitie van ecologie om mensen, technologie/wetenschap en natuur samen te brengen in een dynamische en symbiotische relatie waarbinnen het begrip van zorgzaamheid weer een rol gaat spelen. De uitdaging waar de ecologische crisis ons voor stelt is de creatie van nieuwe beelden en verbeeldingen om de intrinsieke verstrengeldheid van de mens met zijn natuurlijke omgeving opnieuw vorm te geven. Het Amstelpark, dat de inspiratie en context vormt voor onze projecten, biedt een unieke locatie om deze thematiek vanuit het perspectief van de kunst te onderzoeken.

Zone2Source verbeeld mogelijke werelden die zich afspelen op het kruispunt van kunst, wetenschap en natuur. Elke twee maanden organiseren we solo en groepstentoonstellingen in het Glazen Huis, van voorjaar tot najaar nodigen we kunstenaars uit in de Orangerie kas te werken, we ontwikkelen installaties en interventies buiten in het park en presenteren een programma van discussies, lezingen, workshops, performances en excursies die verdieping en verbreding geven aan de thema's die de projecten aandragen. Daarnaast organiseren we meerjaren onderzoeksprogramma's in samenwerking met partnerorganisaties rond eco-technologie en land interpretatie praktijken en nodigen we kunstenaars en andere makers regelmatig uit voor een parkonderzoek om specifieke aspecten van het Amstelpark te belichten.

Met ons transdisciplinaire programma rond kunst en ecologie geloven we dat kunst een belangrijke rol kan spelen aan het ontwikkelen van een eco-sophie als leidraad voor een duurzame omgang met de aarde.

Zone2Source is an international platform for art, nature and technology located in two pavillions in the Amstelpark; het Glazen Huis (exhibitions and presentations) and the Rietveld Pavilion (office). Zone2Source invites artists to develop and present projects in and around its venues in which alternative practices and imaginations are proposed regarding our relation to nature. As its name suggests, Zone2Source is concerned with a return to the source to observe and experience anew in order to explore alternative relations between humans, nature and technology.

Zone2Source is inspired by the specific character of the Amstelpark which was designed for the Floriade of 1972 (an international horticultural world exhibition) from which its special gardens and pavillions are derived: the concept of the park as a way to organize and observe nature and the world exhibition as a platform for innovative ideas. We need to rethink the relation between nature and culture from a new definition of ecology to bring people, nature and technology together in a dynamic and symbiotic relation in which the concept of care can become meaningful again. The challenge the current ecological crisis poses us is to create new images and imaginations which reshape the intrinsic entanglement of humans and their environment. The Amstelpark, which forms the inspiration and context for our projects offers a unique location to explore these matters from the vantage point of art.

Zone2Source imagines possible worlds on the cross points of art, science and nature. Every two months we present solo and group exhibitions in and outside the Glass House. Around this we organize a program of discussions, lectures, workshops, performances and excursions which delve further into the projects and allow the public to think along. We further organize multiple year research programs in collaboration with partner organizations around eco-technology and land interpretation practices and invite artists, performers and designers regularly for an artistic park research project in which specific aspects of the Amstelpark are brought into focus.

With our transdisciplinary program around art and ecology we believe that art can play an important role in contributing to the development of an eco-sophy as a guide to a sustainable relation to our earth.

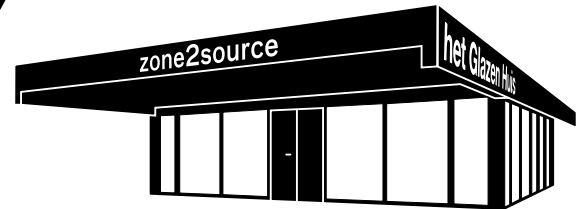
Rietveld Pavilion
KANTOOR / OFFICE

Orangerie
het Glazen Huis
TENTOONSTELLINGEN
& PRESENTATIES /
EXHIBITIONS
& PRESENTATIONS

zone2source
Amstelpark 4
1083 HZ Amsterdam
info@zone2source.net
www.zone2source.net

- 1 *Calling for Times to Come* – Jasper Coppes
- 2 *Heemtuin* – de Onkruidenier
- 3 *De Buxus (Floriade Fluisteringen)* – KCCM
- 4 *De Treurbeuk (Floriade Fluisteringen)* – KCCM
- 5 *A Fine Line* – Barbara Neves Alves
- 6 *Flora of the Colosseum* – Eline Kersten
- 7 Locatie grondboring – Jacqueline Heerema

OPENINGSTIJDEN
zaterdag, zondag • 13–17 u • en op afspraak